

Sygn. akt VI Ga 477/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Anna Harmata

Protokolant: stażysta Anna Bochnia

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2021 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. G., J. R., P. K. (1), K. K. (1)

przeciwko: M. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów i pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w P.V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt V GC 914/18

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I pozbawia w stosunku do Z. K. wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego wG., Wydział IX Gospodarczy z dnia 15.04.1996 r., sygn. akt IX Ng 382/96 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 03.03.1997 r. - w części dotyczącej zasądzenia odsetek w wysokości ustawowej od dnia 25.05.1996r. do dnia 5.01.2000r. oraz od dnia 3.07.2004r. do dnia 8.10.2011r.

II pozbawia w stosunku do K. K. (1) wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy z dnia 15.04.1996 r., sygn. akt IX Ng 382/96 zaopatrzonej postanowieniem z dnia 13.10.2017 r. w klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową Z. K. oraz K. K. (1) - w całości,

III oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV koszty postępowania wzajemnie znosi,

2. umarza postępowanie apelacyjne z apelacji pozwanego w zakresie zaskarżającym wyrok pozbawiający w stosunku do Z. K. wykonalności tytuł wykonawczy w części odsetek w wysokości ustawowej od dnia 25.05.1996r. do dnia 5.01.2000r. oraz w zakresie zaskarżającym wyrok pozbawiający w stosunku do K. K. (1) wykonalności tytuł wykonawczy w części odsetek w wysokości ustawowej od dnia 25.05.1996r. do dnia 5.01.2000r. ,

3. oddala apelację powodów w pozostałym zakresie,

4. oddala apelację pozwanego w pozostałym zakresie,

5. koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 28 lipca 2021 r.

Powodowie Z. K. i K. K. (1) wnieśli w dniu 4 grudnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w P. pozew przeciwko M. K.:

- o pozbawienie w stosunku do powoda Z. K. wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy z 15 kwietnia 1996r. sygn. akt IX Ng 382/96, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności 3 marca 1997r , nakazującego pozwanym (...) s.c Z. A., W. H., Z. K., H. P. (1) w P. solidarną zapłatę kwoty 14 487,88 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od 19 grudnia 1995r do dnia zapłaty oraz koszty procesu

- o pozbawienie w stosunku do powódki K. K. (1) wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy z 15 kwietnia 1996r. sygn. akt IX Ng 382/96, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce jako małżonce dłużnika (tj. powoda Z. K.) postanowieniem z 13 października 2017r. sygn. akt IV GCo 523/16 z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością małżonków Z. i K. K. (1).

Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika według norm przepisanych. Dla uzasadnienia żądania powodowie wskazali, że nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996r. (IX Ng 382/96) Sąd Rejonowy w G. nakazał powodowi razem z innymi pozwanymi zapłacić solidarnie na rzecz (...) M. K. w G. kwotę 14 487,88 zł z ustawowymi odsetkami od 19 grudnia 1995 r. do dnia zapłaty oraz kosztami w łącznej kwocie 1678,60 zł. Nakaz ten uprawomocnił się 24 maja 1996r., a na wniosek pozwanego M. K. w dniu 3 marca 1997 r. Sąd zaopatrzył ten nakaz w klauzulę wykonalności. Ponieważ postępowanie egzekucyjne na podstawie tego tytułu wykonawczego przeciwko powodowi wszczęte zostało dopiero na przełomie 2014 i 2015 r., a więc długo po upływie 10 lat, o których mowa w art. 125 k.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, zobowiązanie objęte nakazem zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. uległo przedawnieniu i nie może być egzekwowane. Dalej powodowie wyjaśnili, że w stosunku do powódki Sąd Rejonowy w G. nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96) jako małżonce powoda - dłużnika z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku wspólnego - postanowieniem z 13 października 2017 r. (IV GCo 523/16). Skoro jej odpowiedzialność jest pochodną zobowiązania nałożonego na powoda, a to przedawniło się, tytuł ten winien być zniweczony, a nadto nadanie tej klauzuli nastąpiło wbrew przepisowi art. 787 k.p.c. (powódka nie wyrażała zgody na dokonanie czynności stwierdzonej tytułem wykonawczym). Pomimo otrzymania klauzuli wykonalności na przedmiotowy nakaz zapłaty 3 marca 1997r., egzekucja przeciwko powodowi została wszczęta przez pozwanego dopiero 22 kwietnia 2015 r. i była pierwotnie prowadzona przez Komornika T. K. (1) KK w W. (Km 62/15), a obecnie prowadzona jest przeciwko powodom przez Komornika Sądowego przy SR w P. W. K. (KM 648/16 i KM 654/15). W ocenie powodów, mając na względzie art. 125 k.c. w zw. z art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. zobowiązanie objęte niniejszym tytułem przedawniło się i nie może być dochodzone, przy czym bez znaczenia dla biegu terminu przedawnienia ma uzyskanie przez pozwanego ponownego tytułu wykonawczego i klauzuli wykonalności w 2014r. Fakt zagubienia czy innego powodu utraty przez pozwanego, ale wydanego już wcześniej przeciwko powodowi tytułu wykonawczego nie może bowiem skutkować w stosunku do powoda na nowo otwarciem możliwości prowadzenia egzekucji. Niezależnie od wskazywanej podstawy żądania, powodowie wskazali również jako podstawę żądania powództwa art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. przecząc zdarzeniu, na którym oparto klauzulę wykonalności, gdyż nie był od samego początku zobowiązany z przedmiotowego tytułu względem pozwanego wierzyciela. W uzasadnieniu tego zarzutu powód wskazał, że od 1 czerwca 1995 r. nie jest współnikiem wskazanej w tytule wykonawczym spółki cywilnej (...), W. H., Z. K., H. P. (1). Nie mógł zatem zakupić w listopadzie 1995 r. towaru objętego fakturami wskazanymi przez pozwanego, a będącymi podstawą żądania zapłaty przedmiotowym tytułem wykonawczym. Poza tym, jak wynika z dokumentów załączonych przez pozwanego do pozwu, kupującym towar a więc zobowiązanym do zapłaty był Zakład (...) należący do Z. A. i W. H., posiadający odrębny od s.c (...) i Regon, o czym pozwany wierzyciel dobrze wiedział.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na uzasadnienie swego stanowiska, pozwany w pierwszej kolejności naprowadził, że egzekucja przeciwko powodowi prowadzona była od 2003 r. do 2011 r., kiedy to doszło do umorzenia egzekucji. Egzekucja była prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego, którego pozbawienie wykonalności powodowie żądają. Po zwrocie tytułu wykonawczego pozwanemu, tytuł został zagubiony. Stąd też wnioskiem z 19 lutego 2014 r., złożonym na biurze podawczym Sądu Rejonowego G. P. w G. w 21 lutego 2014 r. (czyli przed upływem 3 lat od umorzenia poprzedniej egzekucji) pozwany złożył wniosek o wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego. Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego pozwany wszczął egzekucję sądową przed Komornikiem Sądowym P. K. (2). Postępowanie zostało umorzone postanowieniem z 30 stycznia 2015 r.

Następnie wniosek o wszczęcie egzekucji został wysłany do Komornika Sądowego T. K. (1). W toku tej egzekucji pozwany uzyskał informację, że powodowi Z. K. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w P. przy ul. (...). Stąd też pozwany złożył wniosek o wydanie drugiego tytułu wykonawczego - celem prowadzenia egzekucji z tego prawa. Egzekucja ta toczy się pod sygn. akt KM 654/15. Postanowieniem z 23 czerwca 2016 r. Komornik Sądowy T. K. (1) umorzył prowadzone m.in. przeciwko powodom postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96). Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego od Komornika T. K. (1), pozwany wniósł o wszczęcie egzekucji przeciwko Z. A., W. H. oraz Z. K., przy czym zaznaczył, że przeciwko Z. K. toczy się już egzekucja ze spółdzielczego prawa do lokalu. Egzekucja ta toczy się pod sygn. akt KM 648/16. W toku egzekucji ustalono, że spółdzielcze prawo do lokalu objęte jest wspólnością ustawową majątkową małżeńską. Po ustaleniu, że w chwili zaciągania zobowiązania powodowie pozostawali w związku małżeńskim, pozwany złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce Z. K., powódce K. K. (1). Postanowieniem z 13 października 2017 r. nadano klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96). W związku z otrzymaną klauzulą na powódkę, pozwany złożył wniosek do Komornika Sądowego M. S. o prowadzenie egzekucji sądowej z ww. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Powód podkreślił, że egzekucja sądowa przeciwko powodowi toczyła się od 2003 r. do co najmniej 6 lipca 2011 r., przy czym pozwany nie wie z jaką datą uprawomocniło się postanowienie o umorzeniu egzekucji. Nie zmienia to jednak faktu, że przed upływem 3 lat od zakończenia pierwszej egzekucji powód wystąpił o wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego, co przerwało termin przedawnienia roszczenia. Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego (w tym następnie na podstawie drugiego tytułu wykonawczego) pozwany prowadzi egzekucje wobec powoda. Co więcej, na podstawie tytułu wykonawczego pozwany prowadzi egzekucję także przeciwko powódce. Jej odpowiedzialność wynika z odpowiedzialności jako małżonki dłużnika. Przedawnienie roszczenia wobec małżonki dłużnika przedawnia się w takim samym terminie jak roszczenie wobec dłużnika (wyrok Sądu Najwyższego z 6 grudnia 2012 r., III CSK 43/12). Skoro roszczenie przeciwko Z. K. nie uległo przedawnieniu (termin został przerwany w 2003 r., zaczął biec na nowo po umorzeniu w 2011 r. i został ponownie przerwany w lutym 2014 r., a od października 2014 r. toczy się wobec powoda - z niewielkimi przerwami nieskutkującymi przedawnieniem - egzekucja sądowa), to także roszczenie przeciwko K. K. (1) nie uległo przedawnieniu. Odnosząc się do drugiego zarzutu powodów dotyczącego nieistnienia wierzytelności pozwanego wobec powoda Z. K., pozwany wskazał, że w toku postępowania przeciwegzekucyjnego nie mogą być badane zarzuty, które dłużnik mógł powołać w toku postępowania rozpoznawczego. Powództwo przeciwegzekucyjne nie może bowiem prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny ale może przeczyć treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna czy zawisłość sporu m.in.: ugody sądowej, ugody zawartej przed sądem polubownym, aktu notarialnego, bankowego tytułu egzekucyjnego. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował twierdzenie jak i prawdziwość dokumentów załączonych przez powodów na okoliczność wykazania, że w chwili zaciągania zobowiązania wobec pozwanego, powód Z. K. nie był już współnikiem spółki cywilnej. Pozwany podkreślił, że przez okres kilkunastu lat, w tym przeszło przez okres 7 lat prowadzenia pierwszej egzekucji sądowej, powód nigdy nie kwestionował swojego obowiązku do spełnienia świadczenia. Z żadnego z

przedstawionych przez powoda dokumentów nie wynika, jakoby nie był on współnikiem spółki cywilnej, która zawarła umowy sprzedaży z powodem (brak zaświadczenia wydanego przez uprawniony organ).

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt V GC 914/18 Sąd Rejonowy w P. V Wydział Gospodarczy pozbawił w stosunku do powoda Z. K. wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy z dnia 15.04.1996 r., sygn. akt IX Ng 382/96 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 03.03.1997 r. w części dotyczącej zasądzenia odsetek w wysokości ustawowej od dnia 19.12.1995 r. do dnia 25.06.2012 r., (pkt I), pozbawił w stosunku do powoda K. K. (1) wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy z dnia 15.04.1996 r., sygn. akt IX Ng 382/96 zaopatrzony w klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika postanowieniem z dnia 13.10.2017 r. z dnia 03.03.1997 r. w części dotyczącej zasądzenia odsetek w wysokości ustawowej od dnia 19.12.1995 r. do dnia 25.06.2012 r., (pkt II), w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt III), nie obciążył w całości powodów obowiązkiem zwrócenia na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym 15 kwietnia 1996 r. w sprawie o sygn. akt IX Ng 382/96 Sąd Rejonowy w G. nakazał pozwanym (...) s.c. Z. A., W. H., Z. K., H. P. (1) w P., aby zapłacili powodowi (...) M. K. w G. (w ciągu tygodnia od doręczenia nakazu albo wnieśli zarzuty w tymże terminie) kwotę 14 487,88 zł z ustawowymi odsetkami od 19 grudnia 1995 r. do dnia zapłaty, a także wynagrodzenie adwokackie w kwocie 1400 zł i koszty sądowe w kwocie 278,60 zł. Roszczenie (...) M. K. wynikało z jedynie częściowego uregulowania należności za zakupiony przez Zakład (...) w P. sprzęt komputerowy, a objęty fakturami: nr (...) z 7 listopada 1995 r., nr (...) z 20 listopada 1995 r., nr (...) z 23 listopada 1995 r., nr (...) z 28 listopada 1995 r., nr (...) z 30 listopada 1995 r. Powyższy nakaz zapłaty został doręczony Z. K. do rąk upoważnionego pracownika spółki (...) i w związku z jego niezaskarżeniem, orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 24 maja 1996 r., a następnie 3 marca 1997 r. na wniosek wierzyciela nadano mu klauzulę wykonalności. 4 maja 2000 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynął wniosek Z. K. o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty. W uzasadnieniu zarzutów, przedłożonych wraz z wnioskiem, powód naprowadził, że zakupu u M. K. sprzętu komputerowego (objętego fakturami załączonymi do pozwu o zapłatę) dokonało P.P.U.H. (...) Zakład (...), prowadzone przez Z. A. i W. H., a nie P.P.U.H. (...) Z. H. (przekształcone następnie w (...)) prowadzone przez Z. K. i H. P. (1). Nadto powód wskazywał na odrębności obu Zakładów, prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek, a wyrażające się choćby w posiadanych różnych numerach identyfikacyjnych REGON i NIP. Postanowieniem z 8 czerwca 2000 r. (IX Ng 382/96) Sąd Rejonowy w G. odrzucił wniosek Z. K., uznając, że nie zachodzą wyjątkowe okoliczności pozwalające na rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty. W dniu 16 kwietnia 2004 r. Z. K. wraz z H. P. (1) wniósł do Sądu Rejonowego w G. zażalenie na postanowienie tego Sądu z 3 marca 1997 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. W uzasadnieniu zażalenia skarżący podnieśli, że nakaz zapłaty zaopatrzony został w klauzulę wykonalności mimo braku prawomocności, w sytuacji gdy dotyczy on firmy nieistniejącej. Nadto skarżący podnieśli, że do dnia wniesienia zażalenia, nie otrzymali ani pozwu ani nakazu zapłaty, przez co nie mieli możliwości złożenia zarzutów. Postanowieniem z 28 lutego 2005 r. (IX Gz 65/05) Sąd Okręgowy w G. oddalił zażalenie wskazując, że choć odpis nakazu zapłaty nie został skutecznie doręczony przed datą wydania orzeczenia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tj. przed dniem 3 marca 1997 r. (korespondencja do pozwanych kierowana była na adres spółki, zamiast na adres zamieszkania pozwanych jako współników spółki cywilnej), to jednak odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu został doręczony Z. K. 25 czerwca 2004. Mimo doręczenia odpisu orzeczenia na adresy zamieszkania pozwanych, nie złożyli oni w ustawowym terminie zarzutów od nakazu zapłaty. Zatem w chwili orzekania (rozpoznawania zażalenia) nakaz ten uprawomocnił się i od daty uprawomocnienia się stanowił tytuł egzekucyjny, któremu mogła zostać nadana klauzula wykonalności. Na podstawie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, na wniosek wierzyciela - (...) M. K. złożony 6 stycznia 2003 r., zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. W. K. w sprawie o sygn. akt KM 21/03. Postanowieniem z 6 lipca 2011 r. powyższe postępowanie zostało umorzone, a na poczet przedmiotowego tytułu wykonawczego nie wyegzekwowano żadnej kwoty. Postanowieniem z 8 września 2014 r. (IV GCo 135/14) - prawomocnym z dniem 16 września 2014 r. - Sąd Rejonowy G. P. w G. wydał wierzycielowi

M. K. w zamian utraconego tytułu wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96). Na zarządzenie z 15 czerwca 2015 r., wierzycielowi wydano drugi tytuł wykonawczy. Wnioskiem z 25 czerwca 2015 r. wierzyciel M. K. ponownie zainicjował postępowanie egzekucyjne przeciwko Z. A., W. H., H. P. (2), i Z. K. na podstawie drugiego tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96). Egzekucja skierowana została do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego przy ul. (...) przysługującego Z. K.. Kolejne postępowanie egzekucyjne przeciwko

Z. A., W. H., H. P. (2), i Z. K. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. (IX Ng 382/96) Komornik Sądowy przy S. Rejonowym w P. M. S. wszczął na wniosek wierzyciela M. K. z 1 września 2016 r. Umowę z 2 stycznia 1990 r., Z. A., W. H., Z. K. i H. P. (3) utworzyli spółkę cywilną. Aneks do tej umowy wprowadzono zmiany w zakresie prowadzanego przedsiębiorstwa zarobkowego - Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług, Handlu (...) w P. w ten sposób, że od 1 stycznia 1992 r. przedsiębiorstwo miało stać się przedsiębiorstwem dwuzakładowym: Zakład (...) prowadzony przez Z. A. i W. H. oraz Z. H. prowadzony przez Z. K. i H. P. (2). Uchwałę wspólników z 2 stycznia 1992 r., wprowadzono nowe zasady uczestniczenia wspólników w zyskach i stratach, przyjmując uczestnictwo proporcjonalne do zysków i strat uzyskanych przez zakłady. Prowadzone przez H. P. (1) i Z. K. Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług i Handlu (...) Z. H. zmieniło nazwę na (...) s.c. Z. K., H. P. (1), i wpisane zostało do ewidencji działalności gospodarczej, uzyskując numer REGON (...). Ze spółki Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług i Handlu (...) w P. wykreśleni zostali Z. K. i H. P. (1), a z treści umowy spółki z 2 stycznia 1990 r. wykreślono ustalenie dotyczące dwuzakładowego przedsiębiorstwa. Umową z 19 marca 1994 r. Z. K. i H. P. (1) zawiązali spółkę cywilną, celem wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej. Powódka K. K. (1) od 15 września 1988 r. zatrudniona była w Wojewódzkim Szpitalu im. (...). Ojca P. w P., na stanowisku pielęgniarki, w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony, osiągając z tego tytułu przychód w wysokości 7094,63 zł za 1995r. Dochód spółki (...) w 1995 r. wyniósł 2438,06 zł.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy wskazał, że nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. wydany przez Sąd Rejonowy w G. (IX Ng 382/96) został doręczony najpierw upoważnianemu pracownikowi spółki (...) (16 maja 1996 r.) a następnie na adres zamieszkania powoda Z. K. (25 czerwca 2004 r.) W związku z jego niezaskarżeniem w ustawowym terminie (w ciągu tygodnia w formie zarzutów), przedmiotowy nakaz zapłaty stał się prawomocny z dniem 24 maja 1996 r. Od tej zatem daty orzeczenie zawarte w tym nakazie zapłaty stanowiło tytuł egzekucyjny. Na wniosek wierzyciela - M. M. K., 3 marca 1997 r. przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Po ponownym doręczeniu nakazu zapłaty na adres zamieszkania powoda (jako wspólnika spółki cywilnej), nakaz ten nie został zaskarżony. W tych okolicznościach nie sposób uznać, by nakazu zapłaty z 15 kwietnia 1996r. nie traktować jako tytułu wykonawczego.

Podstawowym zarzutem powoda w niniejszym postępowaniu był zarzut przedawnienia. Sąd Rejonowy analizując stan faktyczny sprawy ustalił, że nakaz zapłaty z 15 kwietnia 1996 r. uprawomocnił się z dniem 24 maja 1996 r., a 3 marca 1997 r. nadano mu klauzulę wykonalności. Dziesięcioletni termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego przedmiotowym tytułem wykonawczym upłynąłby zatem 3 marca 2007 r. Jednakże bieg terminu przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetkowego w niniejszej sprawie został przerwany na skutek postępowania egzekucyjnego (wszczętego na wniosek wierzyciela z 6 stycznia 2003 r.), które na podstawie tego tytułu wykonawczego przeciwko powodowi w sprawie o sygn. akt KM 21/03 prowadził Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. W. K.. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z 6 lipca 2011 r. W tej sytuacji, stosownie do przywołanego powyżej art. 124 § 1 i 2 k.c., zmianie uległ początek biegu terminu przedawnienia powyższego roszczenia wierzyciela - rozpoczął on swój bieg na nowo od 7 lipca 2011 r. Po tej dacie, wierzyciel zainicjował kolejne postępowania egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. M. S. pod sygnaturą akt Km654/15 i Km 648/16. Na skutek wszczynanych postępowań egzekucyjnych, do przedawnienia roszczenia egzekwowanego od powoda nie doszło, a zatem zarzut powoda okazał się być nietrafny. Sąd wskazał, że nieprawdziwe są twierdzenia powoda o powzięciu informacji o prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym dopiero w 2015 r., a także twierdzenia, że wszczęte wówczas postępowanie egzekucyjne było pierwszym opartym na przedmiotowym tytule wykonawczym. Jak wynika z akt komorniczych KM 21/03, Sąd Rejonowy w P. rozpoznawał skargę Z. K. na czynność

komornika, wydając w tym przedmiocie postanowienie z 7 czerwca 2004 r. Z kolei wraz z zażaleniem z 16 kwietnia 2004 r. na postanowienie Sądu Rejonowego w G. z 3 marca 1997 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z 15 kwietnia 1996 r., Z. K. wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt KM 21/03. Z tych chociażby względów wnioskować można, że powód miał wiedzę o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym na długo przed 2015 r. Jak wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu wydanym w sprawie o sygn. akt I CSK 197/13 określony w art. 125 § 1 k.c. dziesięcioletni termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych orzeczeniem sądowym roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w chwili uprawomocnienia się tego orzeczenia. Natomiast stwierdzone orzeczeniem sądowym roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku ulegają trzyletniemu przedawnieniu. W konsekwencji roszczenie odsetkowe stwierdzone przedmiotowym tytułem egzekucyjnym uległo przedawnieniu za okres od dnia 19.12.1995 r. do dnia 25.06.2012 r., tj. do trzech lat wstecz przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 654/15.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów powodów, a mianowicie braku podstaw do skierowania powództwa (...) M. K. przeciwko powodowi Sąd Rejonowy wyjaśnił, że przesłanka zaprzeczenia przez dłużnika zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności (art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.), w doktrynie rozumiana jest jako zaprzeczenie przez dłużnika obowiązku spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Zdarzeniem, na którym oparto klauzulę wykonalności jest tytuł egzekucyjny. W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę, że należy odróżniać sytuacje, gdy tytuł egzekucyjny korzysta z powagi rzeczy osądzonej (orzeczenie sądu oraz orzeczenia zrównane z nim pod względem skutków, np. wyrok sądu polubownego) oraz gdy tytuł ten takiej cechy nie posiada. Powództwo opozycyjne oparte na art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., jest dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (tak m.in. wyrok SN z 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72), a takim jest nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. Sądu Rejonowego w G. (IX Ng 382/96), stanowiący tytuł egzekucyjny w przedmiotowej sprawie. Z powyższych uwag wynika, że nie wszystkie zarzuty przeciwko tytułowi wykonawczemu dłużnik ma prawo podnosić w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. W świetle dyspozycji przepisu art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. wynika, że zobowiązany z tytułu wykonawczego nie ma możliwości kwestionować ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych w postępowaniu, w którym tytuł wykonawczy został wydany oraz prawidłowości zapadłego w tamtym postępowaniu rozstrzygnięcia. W przeciwnym wypadku sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowiłaby niedopuszczalną kontynuację prawomocnie zakończonych już postępowania (wyrok SA w Szczecinie z 28 maja 2014 r., I ACA 31/14).

Z powyższych względów w ocenie Sądu Rejonowego nie mogły odnieść skutku te wszystkie argumenty podniesione przez powodów, które dotyczyły potencjalnych błędów popełnionych przy ustaleniu stanu faktycznego oraz uchybień przepisom postępowania w sprawie IX Ng 382/96 z uwagi na prawomocny charakter nakazu zapłaty.

Odnosnie kosztów Sąd powołał art. 102 k.p.c. uznając, że w przedmiotowej sprawie zasady słuszności wymagają aby powodów nie obciążać w całości obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu. Za takim stanowiskiem przemawia przede wszystkim aktualna sytuacja materialna i zdrowotna pozwanych. Jak też okoliczności związane z przebiegiem postępowania dotyczące pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w części.

Apelację od wyroku wnieśli powodowie Z. K. i K. K. (1), zaskarżając wyrok w części tj. w zakresie pkt. III oddalającego powództwo w pozostałym zakresie; zarzucając naruszenie:

- przepisu art. 840 par. 1 pkt. 3 kpc w zw. z pkt. 1 art. 840 par. 1 pkt. 1 kpc oraz w zw. z art. 787 kpc w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 5 lutego 2005r - przez uznanie przez Sąd, że powód - małżonek dłużnika nie może skutecznie w procesie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego kwestionować ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych w postępowaniu, w którym tytuł wykonawczy został wydany oraz prawidłowości zapadłego tam rozstrzygnięcia - pomimo, iż w sytuacji nadania klauzuli wykonalności na podstawie art. 787 kpc na małżonka dłużnika ten może podnosić i wykazywać i co zresztą zostało wykazane w tym postępowaniu, że egzekwowane od

dłużnika świadczenie pozwanemu wierzycielowi nie należy się, mając na względzie podniesione przez tego małżonka zarzuty, z którymi mógł wystąpić jego współmałżonek - tutaj powodowy dłużnik,

- przepisu art. 840 par. 1 pkt.3 kpc w zw. z art. 41 par. 3 krio w zw. z art. 787 par. 2 kpc w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 5 lutego 2005r - przez nierozważenie i nieuznanie przez Sąd, że powód - małżonka dłużnika nie ponosi odpowiedzialności z majątku wspólnego zważywszy na osobisty charakter wierzytelności dochodzonej od dłużnika jako pochodzącej ze spółki jak też, że zaspokojenie z majątku wspólnego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a to z tego powodu, że przedmiotowa wierzytelność tak naprawdę nie weszła do majątku wspólnego, a stopień przyczynienia się powodowego dłużnika do majątku wspólnego był nieporównywalnie mniejszy niż powoda - małżonki dłużnika jak też, że nie wyrażała ona zgody na dokonanie przez powodowego dłużnika czynności objętej tytułem wykonawczym jako przekraczającej zarząd majątkiem wspólnym,

- art. 840 par. 1 pkt. 2 kpc - przez uznanie przez Sąd, że do przedawnienia roszczenia egzekwowanego od powoda nie doszło - pomimo, iż jak wynika z akt komorniczych Km 21/03 - powodowy dłużnik aż do kolejnego postępowania egzekucyjnego wytoczonego w 2015r nie otrzymał żadnego zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji, co uzasadnia przyjęcie, że wobec upływu 10 lat od daty nadania klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu do dnia wszczęcia egzekucji - roszczenie objęte tytułem przedawniło się

- art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 840 par. 1 pkt. 3 kpc w brzmieniu przed 5.02.2005r poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w szczególności w zakresie braku rozważań co do podniesionego przez powoda - małżonka dłużnika, a przysługującego mu zarzutu i przedłożonych dowodów na nieistnienie egzekwowanego roszczenia w stosunku do powoda dłużnika, przy wykorzystaniu zarzutów jakie mógł podnieść powodowy dłużnik, zważywszy na fakt, iż żądanie powódki - małżonka dłużnika z uwagi na powstanie roszczenia (1995r) powinno być rozpatrywane w oparciu o przepis art. 840 w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 5.02.2005r wprowadzonej ustawą z dnia 17.06.2004r o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2004r.nr 162.poz.1691)

Wskazując na powyższe zarzuty, powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i pozbawienie wykonalności obu tytułów wykonawczych, a to nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 kwietnia 1996r Sygn. Akt IX Ng 382/96 wydanego przez Sąd Rejonowy w G. Wydział IX Gospodarczy przeciwko powodowi Z. K. jak i tytułu wykonawczego wydanego w stosunku do powoda - K. K. (1) jako małżonce dłużnika zaopatrzonego w klauzulę wykonalności Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 13.10.2017r Sygn.akt IV GCo 523/16 - w pozostałej nieuwzględnionej części - tj. w zakresie wierzytelności głównej oraz roszczenia odsetkowego od 26.06.2012r. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację od wyroku wniósł także pozwany M. K., zaskarżając go w części, tj. co do pkt I, II i IV i zarzucając naruszenie przepisu art. 125 § 1 Kodeksu cywilnego w związku z art. 123 § 1 Kodeksu cywilnego poprzez uznanie, że istnieją podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego w stosunku do powodów w części dotyczącej zasądzenia odsetek w wysokości ustawowej od dnia 19 grudnia 1995 r. do dnia 25 czerwca 2012 r., podczas gdy termin przedawnienia roszczenia wynikającego z tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty z dnia 15 kwietnia 1996 r., IX Ng 382/96, uległ przerwaniu na skutek: wniosku z dnia 19 lutego 2014 r. o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego, postanowienia z dnia 8 września 2014 r., IV GCo 135/14, w przedmiocie wydania tytułu wykonawczego zamiast utraconego, wniosku o wszczęcie egzekucji z dnia 9 października 2014 r., na skutek którego była prowadzona egzekucja sądowa przez Komornika Sądowego P. K. (2) pod sygn. akt Km 651/14.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2020r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie - wobec śmierci powoda Z. K. na podstawie art. 174 par. 1 kpc.

Postanowieniem z dnia 21 września 2020r. Sąd Okręgowy podjął postępowanie z udziałem K. K. (1), P. K. (3), J. R., A. G. jako następców prawnych Z. K..

Pismem z dnia 12 października 2020r. pozwany M. K. cofnął apelację w części tj. w zakresie w jakim zaskarżył wyrok pozbawiający w stosunku do powoda Z. K. wykonalności tytuł wykonawczy w części dotyczącej odsetek w wysokości ustawowej od dnia 25 maja 1996r. do dnia 5 stycznia 2000r. oraz cofnął apelację w zakresie w jakim zaskarżył wyrok pozbawiający w stosunku do powoda K. wykonalności tytuł wykonawczy w części dotyczącej odsetek w wysokości ustawowej od dnia 25 maja 1996r. do dnia 5 stycznia 2000r. Pozwany podtrzymał natomiast apelację w pozostałej części tj. w zakresie w jakim:

zaskarżył w/w wyrok pozbawiający w stosunku do powoda Z. K. wykonalności tytuł wykonawczy w części dotyczącej odsetek w wysokości ustawowej do dnia 19 grudnia 1995r. do dnia 24 maja 1996r. oraz od dnia 6 stycznia 2000r. do dnia 25 czerwca 2021r.

zaskarżył w/w wyrok pozbawiający w stosunku do powoda K. K. (1) wykonalności tytuł wykonawczy w części dotyczącej odsetek w wysokości ustawowej do dnia 19 grudnia 1995r. do dnia 24 maja 1996r. oraz od dnia 6 stycznia 2000r. do dnia 25 czerwca 2021r.

oraz w zakresie pkt IV wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W sprawie wniesiono dwie apelacje tj. przez powodów i przez pozwanego. Apelacja powodów zmierzała do pozbawienia w stosunku do powoda Z. K. wykonalności tytułu wykonawczego - wydanego przeciwko niemu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w G. Wydział IX Gospodarczy (sygn. akt IX Ng 382/96), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności 3 marca 1997r - w całości oraz do pozbawienia w stosunku do powódki K. K. (1) wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w G. (sygn. akt IX Ng 382/96) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce jako małżonce dłużnika (tj. powoda Z. K.) postanowieniem z 13 października 2017r. sygn. akt IV GCo 523/16 z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością małżonków Z. i K. K. (1) - w całości; bowiem Sąd Rejonowy w/w tytuły wykonawcze pozbawił wykonalności jedynie w części tj. w części dot. zasądzenia odsetek wysokości ustawowej od dnia 19.12.1995r. do dnia 25.06.2012r.

Powodowie dla uzasadnienia powództwa podnosili dwa podstawowe argumenty . Pierwszy to okoliczność iż Z. K. nie był w czasie kiedy powstała wierzytelność M. K. współnikiem spółki wymienionej w nakazie zapłaty tj. spółki cywilnej (...) zb.A., W. H., Z. K. H. P. (1). Przymiot współnika utracił 1.06.1995r. stąd nie odpowiadał za długi zaciągnięte w ramach tej spółki po tej dacie stąd Sąd w przedmiotowym nakazie bezpodstawnie nakazał mu zapłatę kwoty wymienionej w nakazie.

Sąd Rejonowy ustalił, iż roszczenie (...) M. K. wynikało z jedynie częściowego uregulowania należności za zakupiony przez Zakład (...) w P. sprzęt komputerowy, objęty fakturami: nr (...) z 7 listopada 1995 r., nr (...) z 20 listopada 1995 r., nr (...) z 23 listopada 1995 r., nr (...) z 28 listopada 1995 r., nr (...) z 30 listopada 1995 r. ; umową z 2 stycznia 1990 r., Z. A., W. H., Z. K. i H. P. (3) utworzyli spółkę cywilną; aneksem do tej umowy wprowadzono zmiany w zakresie prowadzanego przedsiębiorstwa zarobkowego 'Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług, Handlu (...)' w P. w ten sposób, że od 1 stycznia 1992 r. przedsiębiorstwo miało stać się przedsiębiorstwem dwuzakładowym: Zakład (...) prowadzony przez Z. A. i W. H. oraz Z. H. prowadzony przez Z. K. i H. P. (2); uchwałą wspólników z 2 stycznia 1992 r., wprowadzono nowe zasady uczestniczenia wspólników w zyskach i stratach, przyjmując uczestnictwo proporcjonalne do zysków i strat uzyskanych przez zakłady; prowadzone przez H. P. (1) i Z. K. Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług i Handlu (...) Z. H. zmieniło nazwę na (...) s.c. Z. K., H. P. (1), i wpisane zostało do ewidencji działalności gospodarczej, uzyskując numer REGON (...) oraz że ze spółki Przedsiębiorstwo Produkcji, Usług i Handlu (...) w P. wykreśleni zostali Z. K. i H.

P. (1), a z treści umowy spółki z 2 stycznia 1990 r. wykreślono ustalenie dotyczące dwuzakładowego przedsiębiorstwa. Sąd Rejonowy ustalił również, że umową z 19 marca 1994 r. Z. K. i H. P. (1) zawiązali spółkę cywilną, celem wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej.

Doprecyzowania wymagało jedynie ustalenie, iż w dniu 25 kwietnia 1995r. zawarto aneks do umowy spółki i wykreślono ze spółki (...), co właściwie nie było sporne i co zostało odzwierciedlone w tym aneksie (k. 33), należności z faktur objętych nakazem powstały natomiast w listopadzie 1995r.

Sąd Rejonowy ustosunkowując się do powyższej argumentacji powodów wskazał jednak, iż okoliczność ta nie może wywołać skutków zamierzonych przez powodów, gdyż nakaz zapłaty jest prawomocny i na etapie postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczy nie może być z tego tytułu kwestionowany.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego w tym zakresie w części tj. w stosunku do żądania dotyczącego pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wydanego przeciwko Z. K.. Istotnie bowiem dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (tak m.in. wyrok SN z 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72), a takim jest nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 15 kwietnia 1996 r. Sądu Rejonowego w G. (IX Ng 382/96), stanowiący tytuł egzekucyjny w przedmiotowej sprawie. Z dyspozycji przepisu art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. wynika, że zobowiązany z tytułu wykonawczego nie ma możliwości kwestionowania ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych w postępowaniu, w którym tytuł wykonawczy został wydany oraz prawidłowości zapadłego w tamtym postępowaniu rozstrzygnięcia. W przeciwnym wypadku sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowiłaby niedopuszczalną kontynuację prawomocnie zakończonego już postępowania (wyrok SA w Szczecinie z 28 maja 2014 r., I ACa 31/14). Tym samym brak było podstaw dla uwzględnienia apelacji w stosunku do pkt I zaskarżonego wyroku.

Inaczej jednak ocena ta winna być dokonana w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wydanego przeciwko K. K. (1). W tym zakresie bowiem w pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć kwestię intertemporalną, wobec zmiany brzmienia art. 840 par. 1 pkt 3 kpc w związku zmianą ustawy, która weszła w życie 5.02.2005r. .

Brzmienie art. 840 par 1 pkt 3 kpc przed zmianą wskazywało, iż małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części jeżeli wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi się nie należy, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także i te, z którymi mógł wystąpić jego małżonek.

Stąd powództwo opozycyjne małżonka dłużnika dochodzone na podstawie art. 840 par. 1 pkt 3 kpc mogło być oparte także na zarzutach dotyczących zdarzeń, które wystąpiły przed powstaniem tytułu egzekucyjnego. Uwzględnienie takiego powództwa nie powodowało jednak zmiany treści tytułu wykonawczego, lecz ograniczało jedynie krąg podmiotów, w stosunku do których można prowadzić postępowanie egzekucyjne (orzecz. SN z dnia 25 lutego 1998r. II CKN 603/97, OSNC 1998, nr 10, poz. 165).

Dopiero zmiana treści omawianej normy wprowadziła odmienne brzmienie zgodnie z którym, małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części jeżeli wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi się nie należy, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także te zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r. IV CSK 170/08 (stosowane odpowiednio) zgodnie z którym skoro wszczęcie egzekucji nie stanowi niezbędnej przesłanki do wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 840 par. 1 pkt 2 (według SO analogicznie w art. 840 par. 1 pkt 3), to należy przyjąć, że przepis art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. (wprowadzający omawianą wyżej zmianę) obejmuje jedynie przepisy proceduralne, regulujące przebieg postępowania egzekucyjnego, nie odnosi się natomiast do przepisów tworzących podstawy powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 kpc.

Tym samym więc w tej sprawie zważywszy na datę powstania roszczenia materialno-prawnego należało przyjąć, iż zastosowanie znajduje przepis art. 840 par. 1 pkt 3 w brzmieniu sprzed zmiany, co z kolei powodowało, iż małżonka dłużnika mogła podnieć zarzut w zakresie faktu wystąpienia jej małżonka ze spółki cywilnej przed powstaniem zobowiązania objętego przedmiotowym nakazem zapłaty. Analogiczne stanowisko co do zastosowania art. 840 par. 1 pkt 3 w treści przed zmianą zajął również Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 sierpnia 2014r. I AC a 260/14 oraz Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 października 2012r. III Apz 30/12.

Skoro więc małżonka dłużnika w toku niniejszego postępowania skutecznie powołała zarzut braku przymiotu jej małżonka jako współnika spółki cywilnej w dacie powstania zobowiązania objętego nakazem Sąd Okręgowy zobligowany był zmiany rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i pozbawienia w stosunku do K. K. (1) wykonalności tytułu wykonawczego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w G. z dnia 15.04.1996r. zaopatrzonego postanowieniem z dnia 13.10.2017r. w klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową Z. K. i K.

K. - w całości.

Apelacją powodów objęto również zarzut błędnej oceny kwestii zarzutu przedawnienia roszczenia, ocena kwestii przedawnienia choć z oczywistych względów odmienna od argumentacji pozwanego stanowiła również przedmiot apelacji pozwanego.

W tym zakresie Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności przeanalizował chronologię zdarzeń dopatrując się konieczności uzupełnienia ustaleń Sądu Rejonowego, w stopniu wpływającym w konsekwencji na dalszą zmianę zaskarżonego orzeczenia.

W dniu 15 kwietnia 1996 Sąd Rejonowy w G. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. akt IX Ng 382/96, następnie zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Przedmiotowy nakaz zapłaty został doręczony Z. K. w dniu 25 czerwca 2004r. Niniejsze wynika z analizy akta sprawy SR w G. o sygn IX Ng 382/96, w których znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru w tym zakresie k. 80, jak i precyzyjnego określenia niniejszego w postanowieniu Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lutego 2005r. sygn. akt IX Gz 65/05 (k. 143- 145), które to stanowisko tut. Sąd podziela.

W dniu 6 stycznia 2003r. na wniosek wierzyciela zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. W. K. w sprawie o sygn. akt KM 21/03. Postanowieniem z 6 lipca 2011 r. powyższe postępowanie zostało umorzone.

W dniu 9 października 2014r. wierzyciel ponownie złożył wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. w G. (Km 651/14). Egzekucja ta została umorzona postanowieniem z dnia 30.01.2015r. Niniejsza okoliczność nie została ujęta w ustaleniach Sądu Rejonowego, choć odpis wniosku i dalszych pism komornika, w tym postanowienia o umorzeniu egzekucji znajduje się w aktach sprawy k. 87 - 89 i 93

- 100.

W dniu 21 kwietnia 2015r. została wszczęta egzekucja przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla m.st. W.T. K. (1) (Km 62/15). Postanowienie z dnia 23. czerwca 2016r. egzekucja ta została umorzona. Niniejsza okoliczność nie została ujęta w ustaleniach Sądu Rejonowego, choć odpis wniosku i postanowienia znajduje się w aktach sprawy k. 18, 113 - zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, postanowienie o umorzeniu.

W dniu 25 czerwca 2015 r. wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji do komornika przy Sądzie Rejonowym w P. T. K. (2) (...) Egzekucja skierowana została do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego przy ul. (...) przysługującego Z. K..

W dniu 1 września 2016r. wierzyciel złożył kolejny wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy S. Rejonowym w P. M. S. (...).

Egzekucje pod sygn (...) oraz (...) zostały zawieszono w trybie zabezpieczenia w toku niniejszego postępowania.

Termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem Sądu zgodnie z art. 125 par. 1 kc (w brzmieniu przed zmianą) wynosił lat 10, przy czym Sąd Okręgowy podziela co do zasady stanowisko Sądu Rejonowego, iż określony w art. 125 par. 1 kc dziesięcioletni termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dniu uprawomocnienia się wyroku. Trzyletniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone wyrokiem roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku (vide wyrok SN z dnia 15 stycznia 2014r. I CSK 197/13).

Zestawienie daty wydania nakazu, wszczęcia i zakończenia poszczególnych postępowań egzekucyjnych nie pozwoliły na określenie, iż pomiędzy wydaniem nakazu zapłaty, a wszczęciem pierwszej egzekucji (I Km 651/14), a następnie kolejnych, po uprzednim umorzeniu minęło więcej niż 10 lat. Tym samym nie przedawniła się należność główna oraz odsetki powstałe do daty prawomocności orzeczenia, przy czym za datę prawomocności orzeczenia należało przyjąć odmiennie niż Sąd Rejonowy datę 2 lipca 2004r. (25 czerwca 2004r. plus tygodniowy termin obowiązujący w dacie nakazu dla jego zaskarżenia).

Tym samym nie uległy przedawnieniu również odsetki za okres od 19 grudnia 1995r. do 2 lipca 2004r.

Dopiero bowiem dla odsetek od dnia 3 lipca 2004r. obowiązywał 3-letni termin przedawnienia i część z tych odsetek rzeczywiście się przedawniła tj. za okres od 3 lipca 2004r. do 8. października 2011r. bowiem w czasie od 8 października 2011r. do 9 października 2014r. nie była prowadzona egzekucja, odsetki więc powstałe od 3. lipca 2004r. na dzień 8. października 2011r. uległy przedawnieniu.

Sąd Okręgowy nie był jednak uprawniony do zmiany rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie niezaskarżonym apelacją, a ściślej w zakresie co do którego apelację pozwany cofnął.

Sąd Rejonowy stanął bowiem na stanowisku, iż przedawnione są odsetki od 19. grudnia 1995r. do 26 czerwca 2012r. w tym zakresie pozbawił tytuł wykonalności. Pozwany ostatecznie zaskarżył ten wyrok apelacją w zakresie pozbawienia przez Sąd Rejonowy wykonalności tytułu w zakresie odsetek od dnia 19 grudnia 1995r. do dnia 24 maja 1996r. oraz od dnia 6 stycznia 2000 do dnia 25 czerwca 2012r., nie zaskarżając pozbawienia wykonalności tytułu w zakresie odsetek od dnia 25 maja 1996r. do 5 stycznia 2000r.

Pozwany skutecznie zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w zakresie pozbawienia wykonalności tytułu odsetek od dnia 19 grudnia 1995r. do dnia 24 maja 1996r. za ten czas odsetki istotnie nie były przedawnione i pozbawienie tytułu wykonalności w tym zakresie nie miało podstaw, za dalszy okres tj. od 25 maja 1996r. do 5 stycznia 2000r. pozwany cofnął apelację, tym samym Sąd Okręgowy pozostawił w tym zakresie wyrok Sądu Rejonowego bez zmian, następnie pozbawił przedmiotowy tytuł wykonalności od dnia 3.07.2004 do dnia 8.10.2011r. w tym zakresie bowiem roszczenie odsetkowe było przedawnione. W pozostałym zakresie zaś nie.

Dla pełności rozpoznania zarzutów apelacyjnych należy dodać, iż wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w zamian utraconego nie przerywa biegu przedawnienia. Złożenia takiego wniosku nie można uznać za czynność przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia, gdyż nie może ona doprowadzić do tego zaspokojenia. Zaspokojenie roszczenia może nastąpić dopiero wskutek wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Tytuł wykonawczy w postępowaniu klauzulowym (odpowiednio o wydanie tytułu w miejsce utraconego) uprawnia wprawdzie wierzyciela do wszczęcia egzekucji, ale od woli wierzyciela zależy, czy będzie dochodził swojego roszczenia w drodze przymusu państwowego (vide odpowiednio stosowne stanowisko P. N. (program prawniczy Lex).

Stąd orzeczono jak w sentencji na mocy art. 386 par. 1 kpc w pkt 1, w pkt 2 Sąd umorzył postępowanie apelacyjne w zakresie cofniętej apelacji, w części nieuwzględnionych apelacji Sąd je oddalił na zasadzie art. 385 kpc (pkt 3 i 4),

co do kosztów postępowania Sąd Okręgowy podzielając stanowisko Sądu Rejonowego zarówno w pierwszej jak i w drugiej instancji dokonał ich zniesienia.